

Mekaniska ur.

Wet jag ingen tid för när di kom i bruk, di klockor
jag i min barndom såg i bondehemmen var "väggklockan"
en urtaula med värtel bakom, uppdragningen med
brädet hysom hängde i linor och på kvällen var di
nära elvet och skulle di av hurnor dragas upp våra
urvärtel och lag del klygflytt himmar innan di sänk
sig på en annan nästa dag på kvällen i bopare o back
slagsittlernas hem fanns inte sådan klockmätare det var
endast en "lunnklocka" och slundom var den lånad
så var förhållandet i min mormoders hem hon var en fatt.
tig änka, en rik bonden höll henne med klocka i
fjelson är, men det var en klockbätare så när nymen
lag honom att han skulle byta klockor fick hon
vara utan båd en och bräddar sin fick hon en om
i stället om den inte följde tiden, fick svenska aka-
demien 14 öres almanaska antiter och en klock solnavig
invaltar, för dess fick han gället om hörsammas

N. M.

152

för uppstigning. Ett särskilt uttal för mekaniska urens användning i allmogshemmen finns väl i de köpte sig en klocka när pringen det blev. När den giftasvurna flickan sagt ja till vägen men, fick hon en klocka med vidhängande kedje på bröllorets dagen av fästmannen, för familj är tillbaka fick sonen ett fickur av fadern vid konfirmationen, vid morgnare så fick han en kedje klädd av kvinnokläd, fickarna hade sin plats i väst flickan hos mannen, och inom knappen på klädning livet hos kvinnan. Sen kom en kedjesorakers ut "väckare" den som dessa utbjöd var de kvinnovandrande judarna för det mästa bylsaffärer, med husmor harnas ärode och gärdade silvertknappar med insatta äkta pärlor och rubiner, eller de på brygga av förra århundradet så varke mulljerna på våra kvinnokläder och de av lika äkta vara som knapparna, priset på dessa har jag

ACC. N:R

M. 11594:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

aldrig haft mig bekant, men priset på blocken
i närmsta arandel var 2.50 och 3 kronor
med ickeolygsande urboala, den fick di
mesta gånger sin plats i pigprimmen.

Solur.

Den solvisare underbeknad sett var i h"st
gården vid ett småbrukare hem, en granitblock
i form av en rund brödkaka, om den var av
naturen sådan formad eller av en m"jtel vet
jag inte, men där var på den bakliga sidan
uttagen i rundel de halv romeriska siffen
na i dess mitt en rakt upprättande järnpinn
vars skugga föll på omkringliggande siffer
fter salens gång, stor vikt var att urlov-
lan var lagd så att solskattet vände åt
rätt västerstreck, En vackert huggen sten
pelare nedgrävd i jorden uppbär det hela.

Solring.

Var en mörk ring av en västfickas strö-
lek, det var valdassens bismätare, ett hål i
ringens mitt för solkenets genomsläpande
på var och en av de tolv siffror som voro in-
graverade i ringens innerkant.

Och den kvinnlige lantbruksarbetarens
bismätare var kl 12 midtögen skuggan att
se, man stände sig med skuggans kant
mot ett föremål i marker som inte ockun-
den när stegat högt, oafstt personens
längd så stände det på eftermiddagen, när
skuggan mätte alla steg var tid att gå hem.
då stod nyrotade potatis växande på långbodel

Middagsliden.

När djurens ögon beträffas har vi huskatten
se på hans ögon kl 12, då är himman kopra-
ger så intant en springer syn av pupillen.